

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]
 en betydelig Nedsættelse af den Rente, der skal være Tale om, før man kan faa Nedsættelse af sin Formueskat. Det ærede Medlem sagde, at Loven af 1927 var en Forsøgslov, og Meningen maa formentlig være den, at Forsøget er faldet saaledes ud, at man erkender, at de Takster, man har regnet for normale, er for høje, og at man vil gaa med til en betydelig mindre Renteafkastning, end man regnede med den Gang.

Det er for saa vidt glædeligt, men det vilde naturligvis have været tilfredsstillende, om man allerede i 1927 havde været klar over det, saa Staten ikke havde mistet den Indtægt, den har mistet ved den Skattelettelse, som blev gennemført.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte, at han mente heller ikke, det vilde være rigtigt helt at afskaffe Formuebeskatningen her i Landet; man burde beholde nogen Formueskat, fordi der laa en økonomisk Styrke i at være Formueejere. Deri synes jeg det ærede Medlem har fuldkommen Ret.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til os, adresseret til den højtærede Udenrigsminister, der i sin Tid havde sagt, at han var inde paa, at Skovene og de fredede Bygninger var ansat for højt, vil jeg kun sige, at der siden den Tid er sket betydelige Nedsættelser navnlig for disse to Grupper, saaledes at deres Forrentningsevne i Dag staar i bedre Forhold til den Formue, de ansættes til.

Efter alt, hvad der er fremført i Dag, baade af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, af det ærede Medlem Hr. Korsgaard og af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, er der Udsigt til, at der kan blive en Forhandling om Spørgsmaalet, som kan give det Resultat, som vi fra vor Side haaber, at Statskassen kan faa en forøget Indtægt af Formuerne her i Landet, som efter vort Skøn ikke beskattes for højt, og at man kan vende tilbage til mere rimelige og retfærdige Tilstande end de, der blev indført ved Loven af 1927. Jeg kan derfor paa Partiets Vegne anbefale en hurtig og villig Behandling af det Forslag, som Ministeren har forelagt, og vi takker Ministeren for Forelæggelsen af Forslaget.

Hans Hansen: Paa Retsforbundets Gruppens Vegne skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Der er vel neppe nogen Lov, der i den Grad er blevet brugt i agitorisk Ojemed som Loven om Formueskattenedsættelse af 1927; „Milliongaven til de rige“ har været

et meget yndet Udtryk om det, der skete i 1927. Hvis man anlægger den Betragtning, at Staten skal have i sin Haand at regulere Folks Indtægt og Formue, og at Lovgivningsmagten er den rette Ejer deraf, er der i og for sig god Mening i at tale om en „Gave“; men vi fra vor Side opfatter ikke Lovgivningsmagten som retmæssig Ejer af Folks Indtægter og Formuer og kan derfor ikke godkende, at det er en Gave, Staten giver, naar den hører op med uretmæssigt at tilvende sig Folks Ejendom.

Formaalet med det foreliggende Lovforslag er bl. a. at skaffe Dækning til det i Gaar behandlede Forslag om foreløbige Hjælpeforanstaltninger for Aldersrentenydere og Invalidere m. v. Vi fra vor Side kan ikke gaa med til betingelsesløst at indføre flere Skatter. Vi underkender ikke, at det er nødvendigt at hjælpe disse ulykkeligt stillede Mennesker, men vi mener, at den højtærede Regering kan faa den nødvendige Dækning ved Besparelser paa andre Omraader indenfor den Mængde af Bevillinger, der er opført til Erhvervs- og kulturelle Formaale. Vi kan heller ikke erkende, at Lovgivningen overhovedet kan forhindre en Skatteovervæltning, saa længe Formuerne fremdeles hviler paa Monopoler, der jo ikke berøres.

Der er meget paa, at Nedsættelsen af Formueskatten i 1927 har haft den Virkning at forhindre Udstykning, fordi den lettede bl. a. Godsejernes Skatter. Jeg vil dog tro, at Formueskat er et problematisk og daarligt Middel til Fremme af en naturlig Udstykning. Midlet til at sætte Husmand og Godsejer i Konkurrence i Driften af Landets Jord er ikke Formueskat, men Grundskyld.

Da Formueskatten var til Behandling her i Tinget i 1927, udtalte Retsforbundets Ordfører, at skønt vort Maal er Skatternes Ombytning med Grundskyld, det vil sige alle Skatters Afskaffelse, vilde vi ikke være med til at begynde med at ophæve Skatterne fra den Ende. Men da Skatten nu er nedsat, og vi ikke ønsker at række Haand til nye Skatter, saa vil vi heller ikke stemme for en Genindførelse.

Jeg vil derimod gerne spørge den højtærede Finansminister, om han kan gaa med til et Ændringsforslag, gaaende ud paa at bruge den Indtægt, Staten vil faa af dette Forslag, hvis det ophøjes til Lov, til en aarlig ekstraordinær Nedbringelse af den store Statsgæld, vi har faaet. Ret beset er Statsgælden jo en Prioritet i Formuerne; og jeg vilde tro, at til Nedbringelse af denne stadig stigende Gældsbyrde var der god